

—, saa tør jeg maaske henlede Opmærksomheden paa, at den tyske Storkapitalist Stinnes synes at have en anden Opfattelse, thi hans Blad „Deutsche Allgemeine Zeitung“ tager netop i en Artikel i disse Dage stærkt til Orde for, at man fra tysk Side skal søge tilrettelagt det bedst mulige Handelssamkvem med Rusland, idet det gøres gældende i Modsætning til, hvad der er kommet frem, at England og Frankrig er langt videre fremme i deres Forberedelser til at starte paa det russiske Marked, end de officielt har villet vedkende sig. Og nu er jeg ikke i mindste Grad i Tvivl om, at Stinnes, den tyske Storkapitalist, ved meget mere Besked om, hvad der er forberedt i England paa dette Omraade, end den højtærede Udenrigsminister. Der kan være andre Omraader, hvor Udenrigsministeren ved mere end Stinnes, men paa dette Omraade er der saamænd ingen Tvivl om, at Udenrigsministeren er fuldkommende uvidende ved Siden af den Viden, som Stinnes sidder inde med.

Den højtærede Minister opholdt sig meget ved Spørgsmaalet om Kreditten. Jeg har, da jeg før havde Ordet, sagt, at i og for sig angaar det slet ikke os, Rigsdagen, Regeringen, Overenskomsten. Hvorvidt Rusland vil betale eller ikke, er et Spørgsmaal, som kommer til at foreligge, naar Muligheden for Handelens Optagelse er til Stede; det bliver da et Spørgsmaal, som de erhvervsdrivende maa afgøre, om de vil være tilfreds med de Betalingsvilkkaar, der bydes dem, eller ikke. Den højtærede Minister talte en Del om Betalingerne til Sverige. Af et Medlem af Handelsdelegationen har jeg faaet Oplysning om, at man har foretaget Undersøgelse med Hensyn til Lokomotiverne og er i Stand til at konstatere, at de Lokomotiver, som efterhaanden er bygget og leveret fra Sverige til Rusland, er betalt. Dette er ikke i Overensstemmelse med den højtærede Udenrigsministers Formodninger eller Forlydender, men turde maaske desuagtet være rigtigt. Men, som sagt, hele dette Spørgsmaal om kontant eller ikke kontant, Betalingsevne eller ikke Betalingsevne er, forekommer det mig, temmelig underordnet i Forhold til Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmark skal have en Overenskomst eller ikke. Det er et Spørgsmaal, som klarer sig, naar de paagældende Interessegrupper begynder at optage Handelsforbindelsen.

I denne Forbindelse sagde den højtærede Minister noget om, at Norge havde ønsket Lagrene ryddet, det var derfor, Nordmændene havde solgt disse Konserves eller Fisk, eller hvad det var, de solgte til Rusland.

Et lignende Ønske om at faa ryddet op i Lagrene er til Stede i vide Kredse her i Danmark, og hvad enten det er rigtigt, hvad den højtærede Minister siger: at det ikke vil have Indflydelse paa Produktionen og Handelen i øvrigt her i Landet, eller ikke, ved jeg — det er dog en Børnelærdom —, at enhver Indtægt, enhver Omsætning, et Land er i Stand til at skaffe sig, giver Liv, Købeevne, forøget Produktion indenfor det vedkommende Land. Hvis vi derfor blot kunde opnaa at faa ryddet op i nogle af de Lagre, som desværre paa Grund af Regeringens økonomiske Politik er ført herind i Landet, vilde det dog være en meget værdifuld Ting, selv om det kun blev derved.

Den højtærede Minister sagde meget stærkt, som jeg allerede har beskæftiget mig med i Forbigaaende, at Erhvervsmulighederne var ringe, og at han aldrig havde hørt, at Forbindelsen vilde have Betydning for Industrien. Jeg beklager i høj Grad, at den højtærede Minister paa dette Omraade er saa fuldkommen uvidende. Den højtærede Minister sagde, at han aldrig havde hørt, at Forbindelsen vilde have Betydning for Industrien. (Udenrigsministeren [Harald Scavenius]: For Beskæftigelsesgradens Forøgelse.) For det første sagde Ministeren nu det, jeg her citerer. (Udenrigsministeren [Harald Scavenius]: Nej.) Senere sagde den højtærede Minister noget om Beskæftigelsesgraden. Men, Gud bevares, det er ikke værd at strides om Ord, der er saamænd nok at tage af. Det er dog ganske utroligt, at Beskæftigelsesgraden i Industrien ikke skulde have nogen Fordel af en Handelsforbindelse, der gaar ud paa at levere danske Produkter til Rusland, at levere Værktøje, Plove, Spader, alle de mangfoldige Redskaber, Russerne har Brug for, at levere Produkter, der fremstilles paa danske kemiske Fabrikker, o. s. v. At det at faa Leverancerne op eksempelvis til, hvad de var før Krigen, i 1913 altsaa, til en Eksport fra Danmark paa 25 Mill. Kr., at det skulde være saa betydningsløst, at man ikke vilde mærke det paa Beskæftigelsesgraden, det er dog umuligt at sige, naar der skal være nogen som helst Mening i det. Selvfølgelig vil det, om vi faar en Million eller en halv Million eller ti Million Kroners Omsætning paa Rusland, i samme Grad virke paa Beskæftigelsesgraden herhjemme, det er dog klart. Og, som alt sagt, jeg tror aldeles ikke paa, at de paagældende industridrivende, som har udtalt sig i den konservative Presse i disse Dage, har fremsat Udtalelser i Strid med Sandheden. Det er dog næringsdrivende, hvis Ord plejer at staa til Troende i alle saadanne